

PARAULA I VIDA

La reforma de la Cúria Romana

La Constitució apostòlica *Praedicate evangelium* (Prediqueu l'evangeli), promulgada pel Papa Francesc el 19 de març de 2022, és el text legislatiu que reforma la composició i competències dels diferents Dicasteris i altres organismes que conformen la Cúria romana. La seva redacció va durar 9 anys i va entrar en vigor el passat 5 de juny de 2022, derogant i substituint la normativa precedent de 1988, *Pastor Bonus*, de Joan Pau II. Convé que, encara que sigui resumidament, sigui coneguda per tot el Poble de Déu.

Defineix la Cúria romana com «la institució de la qual el Romà Pontífex es val ordinàriament en l'exercici del seu suprem ofici pastoral i la seva missió universal al món» (art. 3). Així mateix, precisa que «està composta per la Secretaria d'Estat, els Dicasteris i altres organismes, tots jurídicament iguals entre si» (12). Tracta de la promulgació, publicació i vigència, i en els continguts distingeix: la Cúria romana, el rol dels laics i l'estructura de la Cúria romana. Es canvia la nomenclatura dels departaments de la Cúria que anteriorment s'anomenaven congregacions o consells pontificis i que passen a anomenar-se Dicasteris. També se'n canvia l'ordre.

Al text es creuen diversos llenguatges: teològic, eclesiològic, espiritual, pastoral i, sobretot, a partir del tercer capítol, el jurídic i organitzatiu. Consta d'un preàmbul, seguit dels principis i criteris. S'afirma que predicar l'Evangeli passa per donar testimoni —de paraula i obra— de la misericòrdia que la mateixa comunitat cristiana va rebre gratuïtament, a exemple del Senyor i el Mestre, rentant els peus als seus deixebles. Això vol dir que l'Es-

glésia està cridada a inserir-se a la vida quotidiana, escurçant les seves distàncies, assumint la vida humana i tocant la carn sofrent de Crist en el poble.

Són importants els passatges dedicats a la conversió missionera de tota l'Església, misteri de comunió; o sobre la sinodalitat, viscuda i entesa com a «escolta mútua» entre «Poble fidel, Col·legi Episcopal i Bisbe de Roma». I, igualment, sobre els bisbes, dels quals es diu que representen les seves Esglésies respectives «i tots, juntament amb el Papa, representen l'Església universal en un vincle de pau, d'amor i d'unitat» (6). És necessari incrementar la potencialitat de les Conferències Episcopals, que constitueixen actualment un dels mitjans més significatius d'expressió i servei a la comunió eclesial. Envers elles, la Cúria no ha d'actuar interposant-s'hi (9), sinó servint-les (8). Hi ha dos punts destacats: el referit a la capacitat governativa i magisterial del laïcat i, sobre la reforma de la Cúria i la seva estreta vinculació amb allò que el Papa entén i promou com a «conversió del Papat». Al Preàmbul (10), s'afirma que s'ha de «preveure la implicació dels laics, fins i tot en funcions de govern i responsabilitat». «Qualsevol fidel pot presidir un Dicasteri o un Organisme» (5), tenint en compte que «cada institució curial compleix la seva missió en virtut de la potestat rebuda del Romà Pontífex, en nom del qual opera amb potestat vicària en l'exercici del seu servei primacial». Es fonamenta «la participació del laïcat a la direcció de l'Església», no en el ministeri ordenat, sinó al sacerdoti de Crist (cf. LG 10).

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Celebració de Sant Ot a la Catedral

La festivitat de Sant Ot es va celebrar a la Catedral de Santa Maria d'Urgell, el dijous 7 de juliol, amb una missa solemne, que fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i concelebrada pel Rector de la Parròquia de Sant Ot, Mn. Ignasi Navarri; el Vicari general, Mn. Josep M. Mauri; el Degà, Mn. Benigne Marquès; i Mn. David Codina, amb el diaca Antoni Serra. Acolitaren els seminaristes. Va comptar, a més, amb l'assistència de representants de l'Ajuntament i autoritats, i de les forces de seguretat de la ciutat, la Junta de la Germandat de Sant Sebastià i una bona quantitat de fidels.

En acabar la missa, a la plaça dels Oms, al costat de la porta lateral de la Catedral, va haver-hi ball de sardanes i coca i vi oferts per a tothom per celebrar amb joia el sant patró de la ciutat.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

No n'hi ha prou amb una hora un dia a la setmana

La constància és una gran virtut. Molt preuada i amb conseqüències inimaginables quan la fem servir. No has de tenir les mans clivellades per posar-te la crema suavitzant, és preferible anar-te posant crema molt sovint i potser amb menys quantitat. No cal menjar totes les calories que necessites per a tot el dia en un sol àpat.

No cal concentrar la nostra resposta a Déu una sola hora d'un sol dia, el diumenge, per donar-li gràcies. La finalitat de la pregària personal assídua és això: exercitar-nos amb constància en la pregària continuada.

La nostra Església té el gran llegat de la Litúrgia de les Hores. Interrompre el dia per posar-hi Déu al mig: ofici de lectura (matinada), laudes (alba), tèrcia

(mig matí), sexta (migdia), nona (tarda), vespres (en pondre's el sol) i completes (nit).

Els germans en la fe musulmana tenen les cinc oracions obligatòries diàries, les Salats: a l'alba, al migdia, a la tarda, en pondre's el sol i a la nit. Quina és la gran diferència? Les han de fer obligatòriament tots els fidels musulmans, no com s'esdevé en els fidels cristians,

on les pregàries de la Litúrgia de les Hores són gairebé exclusives dels religiosos i consagrats.

No ens falta potser quelcom de constància en la comunicació continuada i assídua amb el Pare?

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

PALABRA Y VIDA

La reforma de la Curia Romana

La Constitució apostòlica *Praedicate evangelium* (Predicad el evangelio), promulgada per el Papa Francisco el 19 de marzo de 2022, es el texto legislativo que reforma la composició i competències de los diferents Dicasterios y otros organismos que conforman la Curia romana. Su redacción duró 9 años y entró en vigor el pasado 5 de junio de 2022, abrogando y sustituyendo la normativa precedente de 1988, *Pastor Bonus*, de Juan Pablo II. Conviene que, aunque sea resumidamente, sea conocida por todo el Pueblo de Dios.

Define la Curia romana como «la institución de la que el Romano Pontífice se vale ordinariamente en el ejercicio de su supremo oficio pastoral y su misión universal en el mundo» (art. 3). Asimismo, precisa que «está compuesta por la Secretaría de Estado, los Dicasterios y otros organismos, todos jurídicamente iguales entre sí» (12). Trata de la promulgación, publicación y vigencia, y en sus contenidos distingue: la Curia romana, el rol de los laicos y la estructura de la Curia romana. Se cambia la nomenclatura de los departamentos de la Curia que anteriormente se llamaban congregaciones o consejos pontificios y pasan a llamarse Dicasterios. También se cambia su orden.

En el texto se cruzan distintos lenguajes: teológico, eclesiológico, espiritual, pastoral y, sobre todo, a partir del tercer capítulo, el jurídico y organizativo. Consta de un preámbulo, seguido de principios y criterios. Se afirma que predicar el Evangelio pasa por dar testimonio —de palabra y obra— de la misericordia que la propia comunidad cristiana recibió gratuitamente, a ejemplo del Señor y el Maestro, lavando los pies a sus discípulos. Esto significa que la Iglesia está llamada a insertarse en la vida cotidiana, acortando sus distancias, asumiendo la vida humana y tocando la carne sufrida de Cristo en el pueblo.

Son importantes los pasajes dedicados a la conversión misionera de toda la Iglesia, misterio de comunión; o sobre la sinodalidad, vivida y entendida como «escucha mutua» entre «Pueblo fiel, Colegio Episcopal y Obispo de Roma». E, igualmente, sobre los obispos, de los que se dice que representan a sus Iglesias respectivas «y todos, junto con el Papa, representan a la Iglesia universal en un vínculo de paz, de amor y de unidad» (6). Es necesario incrementar la potencialidad de las Conferencias Episcopales, que constituyen actualmente uno de los medios más significativos de expresión y servicio en la comunión eclesial. Ante ellas, la Curia no debe actuar interponiéndose (9), sino sirviéndolas (8). Hay dos puntos destacados: el referido a la capacidad gubernativa y magisterial del laicado y, sobre la reforma de la Curia y su estrecha vinculación con lo que el Papa entiende y promueve como «conversión del Papado». En el Preámbulo (10), se afirma que se debe «prever la implicación de los laicos, incluso en funciones de gobierno y responsabilidad». «Cualquier fiel puede presidir un Dicasterio o un Organismo» (5), teniendo en cuenta que «cada institución curial cumple su misión en virtud de la potestad recibida del Romano Pontífice, en cuyo nombre opera con potestad vicaria en el ejercicio del servicio primacial». Se fundamenta «la participación del laicado en la dirección de la Iglesia», no en el ministerio ordenado, sino en el sacerdocio de Cristo (cf. LG 10).

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Visita del Taller Claror al Palau Episcopal

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va rebre la tarda del dimarts 5 de juliol, els usuaris del Taller Claror de La Seu d'Urgell, en una visita guiada pel Palau Episcopal i les seves sales nobles, de les quals els va explicar la història i les activitats que s'hi duen a terme.

Mons. Vives va sortir a rebre els nois i noies i persones grans que integren el col·lectiu del Taller i la Llar Residència Claror i els va saludar personalment. Anaven acompanyats per la Directora del Centre, Sra. Carme Sebastià Grau, i el Sr. Joan Cerqueda, Tresorer de la Junta. També hi era present Mn. Ignasi Navarri, Vicari general i vocal també de la Junta, i el Secretari general, Mn. David Codina. Van fer un recorregut adaptat a les seves possibilitats de mobilitat i van conèixer algunes de les anècdotes que guarda el Palau. En acabar, i al Saló de Tron, la trentena de persones, entre professionals i usuaris, que feien la visita es van fer una foto de família amb Mons. Vives i, més tard, van compartir un berenar de germanor.

L'Associació Claror, que sosté el Taller Claror, va ser fundada l'any 1976 per un grup de persones provinents de la Parròquia Sant Ot de La Seu d'Urgell. És una associació privada, sense ànim de lucre, de caràcter social i en règim de concert amb el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya. La seva finalitat és l'atenció, el suport i la

prestació de serveis a les persones amb discapacitat intel·lectual de la comarca de l'Alt Urgell, per tal de millorar-ne la qualitat de vida.

La Fundació Maria Maestre els ha fet lliurament en els darrers mesos de 25.000 euros per fer obres de remodelació i adaptació dels sanitaris del centre i de la Llar Residència Claror, per millorar l'accessibilitat dels usuaris.

▶ **Escolars visiten el Santuari de Refet.** 60 alumnes de l'Escola del Cor Immaculat de Maria de Sentmenat van visitar el Santuari de Santa Maria de Refet de camí de les colònies al Pirineu, amb les seves mestres i el sacerdot, Mn. Escudero, el dia 10 de juny. Foren acollits per la Gna. Trinitat Cabrero i per la Verge consagrada Pilar Abellán, que custodien el santuari amb la seva presència i pregària constants a la Mare de Déu. Van fer una estona de pregària i cants a la Mare de Déu i al Sagrat Cor de Jesús, i després un berenar i esbarjo al pati del santuari, i compra de regals cristians i productes artesans km0 a la botiga del santuari.

▶ **Jornades d'Estiu de Consiliaris del MCECC.** El Moviment de Colònies i d'Esplais Cristians de Catalunya va celebrar les Jornades d'Estiu de Consiliaris del moviment, que va aplegar una quinzena de participants vinguts dels deu bisbats amb seu a Catalunya. Del Bisbat d'Urgell van participar-hi el Consiliari de la Fundació Esplais Santa Maria de Núria, Mn. Joan Pau Esteban, també Mn. Ramon Rosell de la Casa de Colònies d'AINA (Andorra), acompanyat de responsables de formació d'Aina: l'Ester i el Jordi, i Mn. Jaume Mayoral que forma part del Grup de la Fe de la Fundació diocesana dels Esplais FEMN.

La trobada, el 20 i 21 de juny, a la Casa d'Espiritualitat de la Divina Pastora de Pallejà, tenia aquest suggeridor títol: «Com acompanyem l'espiritualitat en el lleure». Es van dur a terme xerrades per

poder treballar aquest tema que tant preocupa el món del lleure, com és l'encaix de l'espiritualitat en la vida dels joves i infants.

▶ **Celebració amb les Germanes Hospitalàries.** El dia 23 de juny, l'Arquebisbe Joan-Enric, amic de la Congregació de les Germanes Hospitalàries, va presidir l'eucaristia a l'Hospital neuropsiquiàtric del Sagrat Cor de Martorell, de les Germanes Hospitalàries del Sagrat Cor de Jesús. Era la jornada festiva de l'hospital que celebra els seus 59 anys d'existència, i que mostrava el nou edifici assistencial i el nou Pla director d'obres de la institució. Havia estat invitat per la Superiora, Gna. Isabel Blázquez, i pel Capellà, Mn. Esteve Fernández. Participà en un senzill acte d'homenatge a alguns col·laboradors jubilats recentment, i s'atorgà el premi al guanyador del concurs «Cuida't per cuidar».

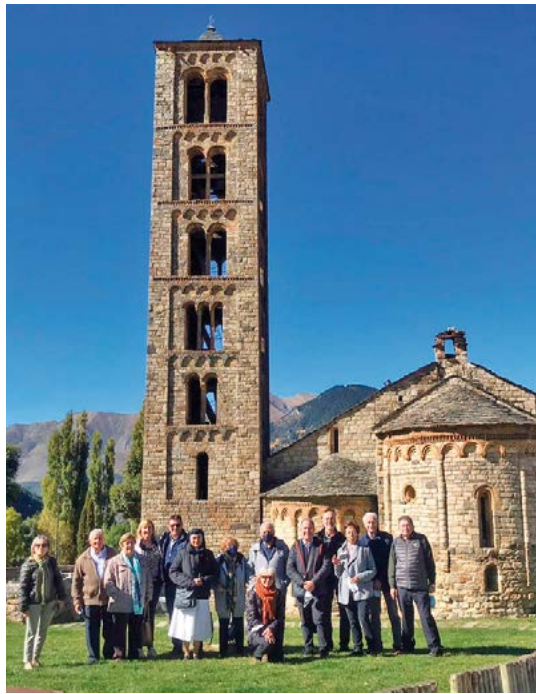

L'EDFP un eix formatiu per a tots els fidels

Han passat 11 anys des de que es va fer la primera edició de l'Escola Diocesana de Formació Permanent del Bisbat d'Urgell. Una iniciativa que cerca donar millor formació en el coneixement de la diòcesi, de qüestions sobre les Sagrades Escripures, sobre teologia, història de l'Església i formació una mica més àmplia referida a l'art i l'espiritualitat cristianes i que, quinzenalment, de manera continuada, s'ha anat aplegant a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer.

En el curs 2021-2022, l'escola que coordina i dirigeix Mn. Antoni Elvira ha tornat a oferir dos cursos als inscrits: el Curs Bàsic i el d'Aprofundiment: «és molt interessant com les persones que han passat pel Curs Bàsic, després dels tres anys, es van engrescant en continuar la seva formació en altres temes potser no tan coneguts per ells i que ajuden a comprendre la nostra història i la vivència de la fe cristiana».

Moltes persones fan diversos cursos d'aprofundiment, atretes pels temes que es van tractant, i que els amplien horitzons. De fet, es van incorporant activitats que enriqueixen l'experiència, i en aquest darrer curs es van poder fer tres sortides de grup a tres zones del Bisbat realment atractives: la Vall de Boí i les seves esglésies romàniques que formen part del Patrimoni de la UNESCO que foren explicades per la Sra. Anna del Centre del Romànic de la Vall de Boí; la Catedral de La Seu d'Urgell i la nova remodelació de la capella de la Pietat, situada al Conjunt Catedralic i que forma part del Museu Diocesà per part de la Sra. Clara Arbués, Delegada de Patrimoni del Bisbat; i algunes esglésies del Principat d'Andorra (Sant Esteve d'Andorra la Vella, Sant Joan de Caselles i Sant Miquel i Sant Joan de la Mosquera d'Encamp) que foren explicades pels historiadors Sr. Quim Valera i Sr. Robert Lizarte. I, és que, enguany, el Curs d'Aprofundiment ha versat sobre l'art cristià i ha tingut diverses temà-

tiques: l'art en el temps dels primers cristians, l'art preromànic i romànic, l'art gòtic, l'art del renaixement, l'art barroc i l'art contemporani. Els professors han estat Mn. Robert Baró, Mn. Jaume Mayoral, Mn. Josep M. Mauri, Sra. Teresa Font, Sra. Clara Arbués i Sr. Eloi Aran.

«La visita guiada de les esglésies de Sant Joan de Boí, Sant Climent i Santa Maria de Taüll ens ha ajudat a integrar millor els coneixements teòrics que els professors ens han ofert amb la riquesa i l'experiència personal que suposa poder contemplar *in situ* aquestes expressions artístiques tan extraordinàries que tenim ben a prop nostre. A tot això, cal afegir-hi tot el que comporta una sortida pel que fa a la convivència i a les relacions interpersonals per compartir i conèixer-nos millor», ens diu Mn. Elvira. La visita de la capella de la Pietat, tot

just en la inauguració de l'equipament, fou també un regal, que va permetre endevinar que la diòcesi no queda encallada, sinó que avança, amb ganes i il·lusió, en la conservació i la mostra compartida amb la societat del patrimoni de signe religiós.

Nous horitzons per al Curs Bàsic

El curs amb el que comença tothom a l'Escola és el Bàsic, de fet és un trienni on s'ofereix una introducció a l'Antic i Nou Testament, els continguts de la fe, els sacraments, la litúrgia de l'Església i les accions pastorals de tota l'Església diocesana, fet que permet obrir els horitzons de molts fidels i de consagrats. Enguany s'ha aprofundit en la Sagrada Escripura, concretament en l'Antic Testament, remarcant de manera significativa grans etapes de la Història de la Salvació com els Patriarques, l'Èxode, la Terra Promesa, els Judges, els Profetes, l'exili a Babilònia, el judaisme i el temple i la literatura sapiencial, els salms, etc., amb un professor fonamental i de grans recursos com és Mn. Ramon Sàrries, Arxiprest de les Valls d'Andorra i Llicenciat en Sagrada Escripura a Jerusalem. No deixa indiferent, i permet acomplir la demanda que el cristià d'avui té: millorar i aprofundir en el coneixement de les Sagrades Escripures.

S'han forjat llaços d'amistat entranyables i permanents entre persones d'arreu de la diòcesi, i en aquesta darrera edició, els 25 participants dels dos cursos que s'hi ofereixen, va cloure-la formalment el dissabte dia 21 de maig que en aquesta ocasió va dur a terme Mn. Emili Villegas, Vicedirector de l'Escola, en absència del Vicari episcopal i Director, Mn. Antoni Elvira.

El curs també ha comptat amb la celebració de l'Eucaristia en cada sessió i el res de Laudes i amb dos recessos: un d'Advent, predicat pel Vicari general Mn. Ignasi Navarri, i l'altre de Quaresma-Pasqua, predicat pel Sr. Arquebisbe.

Celebració de Sant Cristòfol arreu del bisbat. Arreu de la Diòcesi d'Urgell,

Sant Cristòfol a La Seu d'Urgell

diumenge 10 de juliol, es va celebrar la memòria de Sant Cristòfol amb la tradicional benedicció de vehicles, camions, bicicletes i mitjans de transport. La tradició catòlica el descriu com un gegant cananeu, que abans de la seva conversió al cristianisme ajudava els viatgers a travessar un perillós gual portant-los sobre els seus muscles; vivia sol al bosc. Altres tradicions situen el lloc a Lícia. La llegenda afirma que en una ocasió, va aju-

Sant Cristòfol a Ribes de Freser

dar un xiquet a creuar el riu; sorprès pel pes de l'infant, major a cada pas

que feia, el nen, que era Jesús, li va dir que era perquè portava sobre la seva esquena els pecats de tot el món, i després d'això va batejar el gegant i li va encomanar la prèdica. El nom de Cristòfol (del grec Χριστόφορος, Christóforos, «portador de Crist») li vindria d'aquest fet. La llegenda, considerada apòcrifa desd'antic, continua essent popular i per haver portat el Nen Jesús, se'l reconeix com a sant patró dels xofers i conductors.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [2Te 1,1-5.11b-12 / Sl 95 / Mt 23,13-22]. Benaurada Verge Maria Reina, i altres advocacions; sant Timoteu, mr. a Roma (303).

23. ■ Dimarts [2Te 2,1-3a.14-17 / Sl 95 / Mt 23,23-26]. Santa Rosa de Lima (1586-1617), vg. terciària dominicana del Perú; sant Felip Benici (1233-1285), rel. servita.

24. ■ Dimecres [Ap 21,9b-14 / Sl 144 / Jo 1,45-51]. Sant Bartomeu (o

Natanael), apòstol, de Canà de Galilea, venerat a l'Índia; santa Emília de Vialar, verge, fundadora; santa Àurea, verge i màrtir.

25. ■ Dijous [1C 1,1-9 / Sl 144 / Mt 24,42-51]. Sant Lluís de França (1214-1270), rei, terciari franciscà i croat (morí prop de Cartago). **Lleida i Urgell:** Sant Josep de Calassanç (1556-1648), prev. d'Urgell, aragonès, fund. de l'Escola Pia a Roma (SchP, 1617), patró de les escoles cristianes; sant Genís, cò-

mic mr.; sant Genís, notari mr.; santa Patrícia.

26. □ Divendres [1C 1,17-25 / Sl 32 / Mt 25,1-13]. Santa Teresa de Jesús Jorret (Aitona, 1843 - Llíria, 1897), vg. fund. Gnes. dels Ancians Desemparrats (Barbastre, 1873), patrona de la gent gran; sant Cesari d'Arles, bisbe; sant Ceferí, papa (199-217) i mr.; sant Balduí, monjo; sant Juniper Serra, prev. franciscà, de Petra (Mallorca), evangelitzador de Califòrnia.

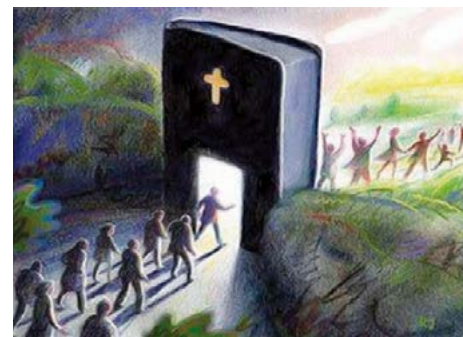
27. □ Dissabte [1C 1,26-31 / Sl 32 / Mt 25,14-30]. Santa Mònica (Tagaste, 331 - Òstia, 387), mare de sant Agustí, patrona de les dones casades.

28. ■ Diumenge vinent, XXII de durant l'any (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Sir 3,19-21.30-31 / Sl 67 / He 12,18-19.22-24a / Lc 14,1.7-14]. Sant Agustí (354-430), bisbe d'Hipona (Àfrica) i doctor de l'Església; sant Julià, màrtir (s. IV); sant Hermes, màrtir (s. II).

Diumenge XXI de durant l'any (C)

COMENTARI

«Vindrà gent d'orient i d'occident... i s'asseuran a taula en el regne de Déu»

Sovint podem pensar que tenim privilegis especials perquè som molt de missa, perquè resem molt, però i la nostra vida? Perquè és això el que en definitiva importa. Jesús, a l'evangeli, comença per tirar per terra la preocupació per saber quants se salven. Als qui l'hi pregunten, Jesús els respon: *Correu, mireu d'entrar per la porta estreta, perquè us asseguro que molts voldran entrar-hi i no podran*. En lloc de perdre el temps en problemes inútils, en preguntes sense sentit, el que cal és entrar per la porta que duu a la vida eterna. I és aquí quan Jesús ens posa en guàrdia contra falses seguretats: *Menjàvem i bevíem amb vos i ensenyàveu pels nostres carrers. Ell us respondrà: No sé d'on sou. Lluny de mi, tots vosaltres que obràveu el mal*. L'haver compartit amb Jesús els àpats, l'haver-lo escoltat no és sinònim de santetat si després no seguim el camí de Jesús. Són apartats perquè les seves obres no eren bones. Per això Jesús accentua que fins i tot els pagans poden passar-nos al davant al regne de Déu: *Vindrà gent d'orient i d'occident, del nord i del sud i s'asseuran a taula en el regne de Déu mentre que a vosaltres us hauran tret fora*. El que compta és la vida, no les paraules. El mateix ens diu Isaïes: *Jo conec les obres dels homes i els seus pensaments*. Per això la salvació s'obre a altres nacions, a les illes llunyanes o a uns que mai no havien sentit parlar de mi. *Jo mateix vindré a reunir la gent de totes les nacions i de totes les llengües*. Tots ells formaran part del poble de Déu. Per tant, queda exclosa tota mena d'orgull o de privilegis, com si només fos important el nom de cristià. Els pagans poden ser més fidels a Déu que nosaltres. Per això, la segona lectura ens recorda: *No desestimis la correcció que ve del Senyor. És per la nostra correcció que sofrim: Déu us tracta com a fills*.

Les lectures d'avui ens conviden a mirar la nostra vida, a pensar si aquells que sovint critiquem perquè pensem que són pitjors que nosaltres en realitat són molt millors, perquè ho són les seves obres.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 66,18-21)

Això diu el Senyor: «Jo conec les obres dels homes i els seus pensaments. Jo mateix vindré a reunir la gent de totes les nacions i de totes les llengües. Tots vindran aquí i veuran la meva glòria, i faré un prodigi enmig d'ells. Després enviaré alguns dels supervivents a les altres nacions, a Tarsís, a Fut i a Lud, a Mòsoc i a Ros, a Túbal i a Javan, a les illes llunyanes, que mai no havien sentit parlar de mi ni havien vist mai la meva glòria, i anunciaran la meva glòria entre les nacions. I de totes les nacions portaran els vostres germans com una ofrena al Senyor. Els portaran a cavall, en carruatges, en lliteres, muntats en mules o en dromedaris, fins a la muntanya santa de Jerusalem, diu el Senyor. Els presentaran tal com els israelites presenten en vasos purs la seva ofrena en el temple del Senyor, i jo fins en prendré alguns d'entre ells per fer-ne sacerdots o levites.»

► Salm responsorial (116)

R. *Aneu, anuncieu l'evangeli per tot el món.*

Lloeu el Senyor, tots els pobles, / glorifiqueu-lo totes les nacions. R.

El seu amor per nosaltres és immens, / la fidelitat del Senyor durarà sempre. R.

► Lectura de la carta als cristians hebreus (He 12,5-7.11-13)

Germans, heu oblidat les paraules encoratjadores que l'Esclat us adreça com a fills: «Fill meu, no desestimis la correcció que ve del Senyor, no et cansis quan ell et reprèn, perquè el Senyor repta aquells que estima, fa sofrir els fills que ell prefereix.» És per a la nostra correcció, que sofrim: Déu us tracta com a fills. Perquè, quin fill hi ha que el seu pare no corregeixi? La correcció, de moment, no sembla que porti alegria, sinó tristesa, però més tard, els qui han passat per aquest entrenament en cullen en pau el fruit d'una vida honrada. Per això enfortiu les mans que es deixen anar i els genolls que es dobleguen, aplaneu el camí per on passa el vostre peu, perquè el qui va coix no es faci més mal, sinó que es posi bé.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 13,22-30)

En aquell temps, Jesús, tot fent camí cap a Jerusalem, passava per viles i pobles i ensenyava. Algú li preguntà: «Senyor, són pocs els qui se salven?» Ell contestà: «Correu, mireu d'entrar per la porta estreta, perquè us asseguro que molts voldran entrar-hi i no podran. Després que el cap de casa s'haurà alçat a tancar la porta, de fora estant començareu a trucar i direu: "Senyor obriu-nos." Ell us respondrà: "No sé d'on sou." Llavors començareu a dir-li: "Menjàvem i bevíem amb vos i ensenyàveu pels nostres carrers." Ell us respondrà: "No sé d'on sou. Lluny de mi, tots vosaltres que obràveu el mal." Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents quan veureu Abraham, Isahac i Jacob amb tots els profetes en el regne de Déu, mentre que a vosaltres us hauran tret fora. I vindrà gent d'orient i d'occident, del nord i del sud i s'asseuran a taula en el regne de Déu. Mireu, ara són darrers els qui llavors seran primers, i són primers els qui llavors seran darrers.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 66,18-21)

Esto dice el Señor: «Yo, conociendo sus obras y sus pensamientos, vendré para reunir las naciones de toda lengua; vendrán para ver mi gloria. Les daré una señal, y de entre ellos enviaré supervivientes a las naciones: a Tarsis, Libia y Lidia (tiradores de arco), Túbal y Grecia, a las costas lejanas que nunca oyeron mi fama ni vieron mi gloria.

Ellos anunciarán mi gloria a las naciones. Y de todas las naciones, como ofrenda al Señor, traerán a todos vuestros hermanos, a caballo y en carros y en literas, en mulos y dromedarios, hasta mi santa montaña de Jerusalén —dice el Señor—, así como los hijos de Israel traen ofrendas, en vasos purificados, al templo del Señor. También de entre ellos escogeré sacerdotes y levitas —dice el Señor—».

► Salmo responsorial (116)

R. *Id al mundo entero y proclamad el Evangelio.*

Alabad al Señor todas las naciones, / aclamadlo todos los pueblos. R.

Firme es su misericordia con nosotros, / su fidelidad dura por siempre. R.

► Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 12,5-7.11-13)

Hermanos: Habéis olvidado la exhortación paternal que os dieron: «Hijo mío, no rechaces la corrección del Señor, ni te desanimes por su reprensión; porque el Señor reprende a los que ama y castiga a sus hijos preferidos». Soportáis la prueba para vuestra corrección, porque Dios os trata como a hijos, pues ¿qué padre no corrige a sus hijos? Ninguna corrección resulta agradable, en el momento, sino que duele; pero luego produce fruto apacible de justicia a los ejercitados en ella. Por eso, fortaleced las manos débiles, robusteced las rodillas vacilantes, y caminad por una senda llana: así el pie cojo, no se retuerce, sino que se cura.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 13,22-30)

En aquel tiempo, Jesús pasaba por ciudades y aldeas enseñando y se encaminaba hacia Jerusalén. Uno le preguntó: «Señor, ¿son pocos los que se salvan?». Él les dijo: «Esforzaos en entrar por la puerta estrecha, pues os digo que muchos intentarán entrar y no podrán. Cuando el amo de la casa se levante y cierre la puerta, os quedaréis fuera y llamaréis a la puerta diciendo: "Señor, ábrenos"; pero él os dirá: "No sé quiénes sois". Entonces comenzaréis a decir: "Hemos comido y bebido contigo, y tú has enseñado en nuestras plazas". Pero él os dirá: "No sé de dónde sois. Alejaos de mí todos los que obráis la iniquidad". Allí será el llanto y el rechinar de dientes, cuando veáis a Abrahán, a Isaac y a Jacob y a todos los profetas en el reino de Dios, pero vosotros os veáis arrojados fuera. Y vendrán de oriente y occidente, del norte y del sur, y se sentarán a la mesa en el reino de Dios. Mirad: hay últimos que serán primeros, y primeros que serán últimos.»